

[1]

היום השני של הכנס בנושא "חתימה" נבחר להתקיים במוזיאון לאמנות האיסלאם, אשר נבחר להיות ממוקם ברחוב הפלמ"ח, שהוקם כדי להיות כוחו הצבאי של ארגון "ההגנה" כדי להוות קרקע יציבה נגד השלטון הבריטי, אשר לאחרונה החליט על יציאה מהאיחוד האירופי, שבה חברה, בן היתר, הרפובליקה הצרפתית. זוהי הסיבה ההגיונית, כל כמה שאני מבין, להציב על הקיר המרכזי של אולם הכנסים צילום מהסדרה "מפעל פרסי" מאת הצלם הצרפתי ג'רמי סויקן.

[2]

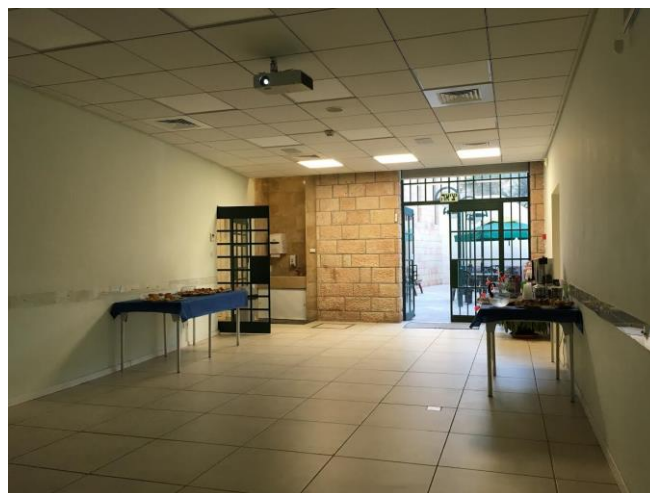
צעדתי בתקווה גדולה, גדולה מדי, נשמה אבודה, תר אחר מעט תרבות במוזיאון האיסלאם. תרבות עשירה בעלת חתימה על המערב לדורותיו, שתמלא אותי, ולו מעט, באמונה מחודשת בכוחה של האמנות. כן, שתמלא אותי, הממלכה האיסלאמית, גם אם בחפצים דוממים, אולי צורתם החיצונית תזכיר לי רוחות גדולות שנשפו תחת כנפיו של אל-בוראק. אני מוכן להצטרף אל מוחמד במסע הלילי. אני אהיה למוחמד כמו שרלוט גינצבורג לסרג'. אני מוכן להיות בתו של מוחמד, ולו בשביל שיכתוב עליי שיריי אהבה.

[3]

הרשו לי לומר זאת כך: כאשר תצעדו אחריי אל עבר עמדת הבופה, האם תאכלו, גם אתם, מהקוראסון? אל תחששו, נשמות אבודות, נאכל יחד, לא אעזוב אתכן לבד, נצפה בצילומי של הצלם הצרפתי ג'רמי סויקן. צילום נהדר, בזה אין ספק, המציג את חיי הלילה של איראן. במרכזו, אשה בשנות העשרים לחייה יושבת בבית קפה חשוך, גלבייה לראשה, אודם לשפתייה, סיגריה לידה. הצילום שואף לאתגר את הדימוי הויקטוריאני שדבק באיסלאם, ולהציג אפשרות לחיים "מערביים" תחת שלטון דכאני. שאיפה דומה הייתה ככל הנראה לנאדים שיבאן, מנהל המוזיאון. בהתרגשות רבה, הוא נכנס לחדר הבופה כדי להעיד: "הכל טרי מהיום!"

[4]

נאדים שיבאן רוצה שהכל יהיה טרי מהיום. כך התערוכה הראשית "אות מאיראן: כרזות איראניות עכשוויות" מציגה את מגמת הגלובליזציה במזרח. בראיון ששיבאן נתן לעיתון "הארץ" לפני שבועיים מהיום, הוא טען כי: "לא הסכמתי להשאל [למוזיאון האיסלאם בבאר שבע] לתצוגה דברים מהאוסף שלנו, כי אני רציתי לייצר מוזיאון שהוא רחוק מפוליטיקה. חשבתני שהחיבור למסגד ולסיפור של המוזיאון הוא, יקלקל למוזיאון שלנו". טוב עשית, שיבאן! להתרחק מהפוליטיקה זה מבורך! השאר עם התרבות שיבאן! אך לא עם תרבות צרפת, שיבאן! להתרחק מהפוליטיקה זה יופי, אך זהו מוזיאון האיסלאם, היחיד בארץ, שיבאן! התרחק מהקוראסונים, או אל תתרחק, תביא גם מהקוראסונים, שום בעיה, אך הבט אל תרבות האיסלאם בלי פחד, דתי או פוליטי, נשמה אבודה, היצירה הגדולה תשא אותנו הרחק-הרחק, אל מסע לילי.

חדר הבופה במוזיאון האיסלאם